

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou ve věci žalobce **R. K.**, zast. JUDr. Alešem Pillerem, advokátem se sídlem Veselá 237/37, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odbor dopravy, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2010, č.j. JMK 152296/2010, sp. zn. S-JMK 152296/2010/oD/Ko, k podání (žalobě) ze dne 28. 12. 2010,

### t a k t o :

- I. Řízení o žalobě ze dne 28. 12. 2010 se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

### O d ů v o d n ě n í :

Dne 13. 1. 2011 byla Krajskému soudu v Brně postoupena žalovaným žaloba ze dne 28.12.2010, kterou žalobce napadl vyrozumění žalovaného ze dne 23. 11. 2010, č.j. JMK 152296/2010, sp. zn. S-JMK 152296/2010/oD/Ko, kterým žalovaný žalobci sdělil, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení v souladu s ust. § 94 odst. 1 správního řádu v platném znění, což odůvodnil tím, že postup Městského úřadu v Rosicích ve správním řízení vedeném pod č.j. MR-1383/1-ODO VAP/13 byl zcela v souladu s přestupkovým zákonem, jakož i správním řádem. Žalobce namítal, že byl zkrácen na svých právech zúčastnit se jednání a jako účastník řízení navrhopvat důkazy a uplatnit svou obranu vůči správnímu řízení zahájenému z podnětu dopravní policie, když byl v průběhu řízení u správního orgánu I. stupně v pracovní neschopnosti, což vždy řádně doložil. Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí soud zrušil pro nezákonnost a vrátil věc správnímu orgánu I. stupně k novému řízení a rozhodnutí.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) soud odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřípustný.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřípustná tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto zákona nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. č. 672/2005 Sb., NSS) „je podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu (§ 5, § 68 písm. a) s.ř.s.) nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení, tzn. že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.“ Nejvyšší správní soud ve svém dalším rozhodnutí ze dne 30. 4. 2004, č.j. 3Azs 58/2003-51 pak judikoval, že svých práv se žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, kdo ve správním řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání nepodal, s výjimkou případu, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k opravnému prostředku jiného. Taková žaloba je podle § 68 písm. a) s.ř.s. nepřipustná a soud ji z této příčiny podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítne.

Dále soud vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 7As 55/200771 z 14.2.2008 (publikovaném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz) pod zn. Ej 133/2008), podle kterého: *Přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.].*

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně – Městského úřadu Rosice, odbor dopravy ze dne 3.6.2010, č.j. MR-S1383/10-ODO VAP/13 shledán vinným spácháním přestupků podle § 22 odst. 1 písm. f), bod 4 a § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., v platném znění a za tyto přestupky mu byla uložena sankce dle ust. § 22 odst. 4 zák. o přestupcích ve výši 25.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12ti měsíců, včetně povinnosti uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

Dle správního spisu toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 7. 2010, obsahuje náležité poučení o podání odvolání ve lhůtě 15ti dnů ode dne oznámení rozhodnutí k odvolacímu orgánu, kterým je Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí, neboť si v úložné době rozhodnutí nevyzvedl. Ze správního spisu nevyplývá, že by ve věci žalobce podal odvolání, proto rozhodnutí nabylo právní moci.

Žalobce podal dne 19. 10. 2010 ke krajskému úřadu podnět k zahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu, a to ve vztahu k rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 3. 6. 2010, č. j. MR-S 1383/10-ODO VAP/13. Z konstrukce ustanovení § 94 správního řádu o přezkumném řízení je zřejmé, že se nejedná o řádný opravný prostředek, ale o zvláštní prostředek dozorčího práva, který byl svěřen do rukou správních orgánů a na který není právní nárok. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného správního rozhodnutí (není důvodné podezření, že

pravomocným nebo předběžně vykonatelným rozhodnutím byl porušen obecně závazný právní předpis), a podnět k zahájení přezkumného řízení učinil jiný subjekt než správní orgán, vyrozumí jej o tom, že neshledal důvod k zahájení přezkumného řízení. O tomto zjištění však správní orgán nevydává rozhodnutí, pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodu do 30 dnů podateli. Oznámení o nezahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu je tedy pouhým sdělením, nikoliv rozhodnutím. V tomto případě totiž není důvodu zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich práva a povinnosti, změněné nebo vzniklé původním rozhodnutím, nejsou tímto sdělením dotčeny.

V daném případě krajský úřad sdělil žalobci dopisem ze dne 23. 11. 2010, že neshledal zákonné podmínky pro zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 3. 6. 2010, č. j. MR-S 1383/10-ODO VAP/13, které nabylo právní moci dne 10.7.2010, protože nespadá v postupu MěÚ Rosice rozpor se zákonem.

Tímto sdělením tak krajský úřad nezasáhl do hmotněprávních oprávnění a povinností žalobce. Pouze jím vyjádřil, že mimořádný procesní prostředek dozorčího práva nepoužije a že původní pravomocné rozhodnutí Městského úřadu Rosice zůstává nedotčeno. Tento dopis tedy není rozhodnutím, které má na mysli ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. (těmito rozhodnutími jsou jen úkony správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti), a jako takový je proto vyloučen z přezkumu ve správním soudnictví (§ 70 písm. a) s. ř. s.). Odložení podnětu k přezkoumání rozhodnutí postupem podle § 94 odst. 1 správního řádu dopisem ze dne 23. 11. 2010 nemůže být tudíž podrobeno soudnímu přezkumu.

Vzhledem ke shora uvedené ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu a uvedeným důvodům, podle soudu je žaloba ze dne 28. 12. 2010 nepřipustná podle ust. § 68 písm. a) a § 70 písm. a) s.ř.s. a soud ji odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s..

Ve smyslu ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### **P o u č e n í :**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. ledna 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.  
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:  
Marie Šeregelyová